

Ταχ. Τομ. 922 τη 22 Ιουλίου 1922

Αγαπημένη αδελφούλα

Υγίαίνε

Πήρα το αγαπημένο γράμμα σου σήμερα, και μού'πες πως είσαι άρρωστη στο κρεβάτι, καίτοι ξένος και άγνωστος – που είμαι, τούτο με συνεκίνησεν κ'ευχόμενος από καρδιάς τον ύψιστον την ταχείαν ανάρρωσίν και την πρώτην σου υγείαν.

Ημείς ως πάντοτε ερημίται ζώμεν ευτυχισμένοι από υγείαν, μόνον αυτό το καλό έχομεν, γυρίζωμεν δω κι εκεί με βάσανα, κακουχίες ήδη της περσυνής εκστρατείας Αγκύρας – πάλιν οι ίδιοι ήμεθα σαν να μην περάσαμε τίποτες, και δια τούτο δοξάζωμεν τον ύψιστον που μας φυλάττει πάντοτε μαζί του. Σεις αδελφούλα μου, αυτού που βρίσκεσθε μέσα στα καλά σου, και όλα τα μέσα, θά'ναι περαστικά σου και θα έχης κοντάσου τις πρώτες βοήθειες από τους ιδικούς σου κ.τ.λ. που πάλιν θα αναλάβης την π'ρωτην σου υγείαν με τις ευχάριστες στιγμές.

Τώρα **KEIMENO XAIPE MEΣA ΑΠΟΜ ΤΗ ΜΑΧΗ σελιδα 211-212**

Κλείω την παρούσαν μου, και εις άλλην επιστολή να με συγχωρήσ δια την πολλήν φλυαρίαν μου γιατί βιαστικά μόλις ήλθα από το θέατρο, κ'έκλεισαν τα μάτια μου ... Σε καληνυκτίζω

Ο άγνωστος αδελφός σας

Ζήσης